

A photograph of a weathered, moss-covered gravestone in a cemetery. The stone is rectangular with a rounded top and shows signs of age and neglect. It is surrounded by dense green foliage, including ivy and other plants, which partially obscure the stone. The background is filled with more trees and greenery, suggesting a well-established and somewhat overgrown graveyard. The lighting is natural, highlighting the textures of the stone and the vibrant greens of the plants.

Min bror DOG -

VAR är
han NU?

Min bror DOG - VAR är han NU?

Strax innan jag, Abel, skulle avsluta min utbildning till sjukgymnast, gick jag i praktik på ett sjukhus. Jag hade precis hälsat på en patient, och med en gång såg jag att han blev alldeles konstig. Jag kände inte personen, och jag visste inte om han var president, skomakare eller vanlig af-färsman. Jag tog mannens puls, och bara efter några få sekunder upphörde pulsslagen. Jag förstod att just då dog mannen i mina händer. Jag blev stående mållös och efter-tänksam. Jag insåg nu att det saknade betydelse vilken titel denne man hade, utan att det väsentliga var om han hade gett sitt hjärta till Jesus.

Så tänkte jag också då min bror dog.

Han hade haft Parkinsons Sjukdom i över 20 år, och hade lidit mycket, och på slutet av sitt liv hade han nästan inga krafter kvar. Bara några få dagar efter det att han fick lunginflammation, dog han. Sådana gånger är det många som frågar: Var är han nu? Det ställs också många andra frågor angående tillståndet i döden: Förekommer det någon form av medvetande, smärta, kännedom och visdom efter döden? Dör hela människan, eller är det en del av människan, själen eller anden, som fortsätter att leva?

Vi är medvetna om att det råder många uppfattningar om dessa frågor, och i fall vi låter vår förutfattade mening, vad vi tror och tycker, bestämma våra svar, uppstår det många märkliga förklaringar. Men Bibeln har alltid haft samma besked att ge rörande dessa frågor, alltså låter vi den tala.

INGEN DEL I VAD SOM SKER UNDER SOLEN

Den vise mannen Salomo skriver:

"De som lever vet att de måste dö, men de döda vet ingenting och de får ingen lön mer, ty minnet av dem är glömt. Deras kärlek, deras hat och deras avund finns inte mer. Aldrig någonsin mer får de ta del i vad som sker under solen... Allt vad din hand kan göra, gör det med kraft. Ty i graven dit du går kan man inte verka eller tänka, och där finns ingen kunskap eller vishet." (Predikaren 9:5-6 +10.)

Här ser vi hur det är i dödsriket. Där förekommer det inget liv. Profeten Samuel skriver: "HERREN dödar och gör levande, han för ner i dödsriket och upp därifrån." (Första Samuelsboken 2:6.)

Job bekräftar denna sanning när han säger: "De lever sina dagar i välmåga, och på ett ögonblick far de ned i dödsriket." (Job 21:13, slutet ur norska Bibeln.) Dödsriket är en gemensam samlingsplats för alla människor, för de rättfärdiga och

"De som lever vet att de måste dö, men de döda vet ingenting... Allt vad din hand kan göra, gör det med kraft. Ty i graven dit du går kan man inte verka eller tänka, och där finns ingen kunskap eller vishet."

för de ogudaktiga, och de stannar kvar där, tills Herren för dem upp igen. Så min bror är nu i dödsriket. Han är i graven. Han sover. Han er död. I fall vi skulle öppna graven om två eller tio år, skulle vi fortfarande se honom ligga i graven, och han kommer att ligga där, tills Jesus väcker upp honom på nytt, antingen till evigt liv eller till evig förtappelse. Självfallet hoppas jag att min bror blir frälst, men det bestämmer Jesus. Han känner människans hjärta. Bibelns löfte lyder:

"Saliga är de renhjärtade, de skall se Gud." (Matteusevangeliet 5:8.) Så om vi har ett rent hjärta, då kommer vi att få följa med när Jesus återvänder för att hämta de sina. (Läs mer om vad som sker före, efter och vid Jesu återkomst, i häftet KONUNGEN KOMMER på <http://www.endtime.net/>.)

Vi kunde sätta punkt för denna debatt redan här, men människorna har så många frågor, att vi tänker försöka att besvara dem. Somliga menar att människan antingen hamnar i himmelriket eller i helvetet i dödsögonblicket. Stämmer det?

EFTER DÖDEN KOMMER DOMEN

Bibeln säger: "det är bestämt om människan att hon en gång skall dö och sedan dömas". (Hebréerbrevet 9:27.) Mellan döden och Jesu återkomst skall det alltså ske en dom. Ja, Bibeln säger klart att alla kommer att stå inför Guds domstol. Det står skrivet: "Ty vi måste alla träda fram inför Kristi domstol, för att var och en skall få igen vad han har gjort här i livet, gott eller ont." (Andra Korintierbrevet 5:10.)

Vi läste här att alla kommer att träda fram inför Kristi domstol. Jesus är Domaren, men också Frälsaren. Det är bara Han som kan frikänna oss, för Han säger: "Jag är vägen, sanningen och livet. Ingen kommer til Fadern utom genom mig." (Johannesevangeliet 14:6.) Litet senare skriver Johannes: "Den som har Sonen har livet. Den som inte har Guds Son har inte livet." (Första Johannesbrevet 5:12.) Är

inte detta klara ord? Det är endast de som har tagit emot Jesus Kristus som Fräl-sare i tro, som kommer att få evigt liv. De andra får inte evigt liv – i pina. De som hävdar motsatsen, bygger på egna teorier.

UT UR GRAVARNA

Då Jesus for upp till himmelen sade Han: "jag går bort för att bereda plats åt er? Och om jag än går och bereder plats åt er, skall jag komma tillbaka och ta er till mig, för att ni skall vara där jag är." (Johannesevangeliet 14:1-3.) Denna vers berättar att då Jesus for bort till himmelen, begav Han Sig dit för att bereda en plats åt oss. Men det är först när Han kommer åter som Han kommer att ta oss till Sig där Han nu är i himmelen. Således skall de frälsta först till himmelen. Vi skall senare se att Jesus kommer att skapa en ny himmel och en ny jord där rättfärdighet bor.

Vi har redan sett att de döda inte vet något. De saknar allt liv. De ligger i jorden och ruttnar bort, och blir till mull igen. Före Jesu återkomst kommer det att hållas en dom, varvid Jesus avgör de dödas öde.

Låt oss ta ett par Skrift-ställen till:

"Förvåna er inte över detta, ty den stund kommer, då alla som är i gravarna skall höra hans röst och gå ut ur dem. De som har gjort gott skall uppstå till liv, och de som har gjort ont skall uppstå till dom." (Johannesevangeliet 5:28-29.) Här ser vi alltså klart att de döda kommer att stiga upp ur sina gravar. De har legat i gra-varna mellan begravningen och Jesu återkomst. Antingen de blir frälsta eller ej, kommer de ut ur gravarna.

*"Jag är vägen,
sanningen och
livet. Ingen kom-
mer til Fadern utom
genom mig."*

Job skriver mycket om döden, bland annat så här: "när en man dör, ligger han där, när en människa ger upp andan, var är hon? Som vattnet försvinner ur sjön och en flod sinar och torkar ut, så lägger sig människan och står ej upp igen. Först när inte himlen mer finns, vaknar hon och reser sig från sin sömn." (Job 14:10-12.)

Då ängeln Gabriel talade med Daniel om uppståndelsen, sade han: "många som sover i mulen skall vakna... Men gå du bort till dess änden kommer. Sedan du har vilat skall du uppstå till din del vid dagarnas ände." (Danielsboken 12:2, 13.)

Paulus drar samma slutsats när han talar om Jesu återkomst:

"Vi säger er detta enligt ett ord från Herren: vi som lever och är kvar till Herrens ankomst skall alls inte komma före de avsomnade. Ty när en befallning ljuder, en ärkeängels röst och en Guds basun, då skall Herren själv stiga ner från himlen. Och först skall de som dött i Kristus Jesus uppså. Därefter skall vi som lever och är kvar ryckas upp bland moln tillsammans med dem för att möta Herren i rymden. Och så skall vi alltid vara hos Herren." (Första Tessalonikerbrevet 4:15-17.) Här ser vi att de frälsta kommer att stå upp ur gravarna, eller komma ut ur gravarna vid Jesu återkomst. Ingen blir ryckt upp i luften före de andra. Först skall de döda komma ut ur gravarna, och de frälsta som lever kommer, tillsammans med de frälsta som står upp ur gravarna, att ryckas upp i luften för att möta Herren. De skall icke möta Herren på denna jord, utan i luften. Först då skall de frälsta till himmelen, där Jesus har gjort i ordning en plats åt dem.

Och så har vi berättelsen om Lasarus, Jesu vän. Han hade legat flera dagar i graven, och det luktade lik om honom. Jesus sade: "'Vår vän Lasarus sover, men jag går för att väcka honom.'" (Johannesevangeliet 11:11-14.) Tänk på denna lilla text. Jesus säger (i den norska Bibeln) att Lasarus har somnat in, att Lasarus är död. Då sade Jesus till Lasarus i graven: "'Lasarus, kom ut!'" (Johannesevangeliet 11:43.)

"Förvåna er inte över detta, ty den stund kommer, då alla som är i gravarna skall höra hans röst och gå ut ur dem. De som har gjort gott skall uppstå till liv, och de som har gjort ont skall uppstå till dom."

Han sade inte: "Själ eller ande, kom ned från himmelen eller ut ur helvetet och in i Lasarus." Nej, Han kallade Lasarus ut ur graven. Det är där, som alla de döda ligger ända tills Jesus kommer igen.

Hur kan de döda bli levande igen? Jesus säger: "'Var inte förskräckt. Jag är den förste och den siste och den levande. Jag var död, och se, jag lever i evigheternas evigheter och har nycklarna till döden och helvetet [norska: dödsriket]." (Uppenbarelseboken 1:18.) Det är Jesus som kommer att väcka upp de döda i gravarna vid Sin återkomst. De döda i Kristus, de frälsta, kommer således att bli förvandlade när Jesus väcker upp dem från de döda. Paulus beskriver

Jesus:

*"Jag har
nycklarna till
döden och
dödsriket."*

denna händelse så här: "Se, jag säger er en hemlighet: Vi skall inte alla insomna [norska: dö], men vi skall alla förvandlas, i ett nu, på ett ögonblick, vid den sista basunens ljud. Ty basunen skall ljuda och de döda skall uppstå odödliga [norska: oförgängliga], och vi skall förvandlas. Ty detta förgängliga måste kläs i oförgänglighet och detta dödliga kläs i odödlighet. Men när detta förgängliga har klätts i oförgänglighet och detta dödliga klätts i odödlighet, då skall det ord fullbordas som står skrivet: Döden är uppslukad och segern vunnit." (Första Korintierbrevet 15:51-54.)

De frälsta kommer att få en härlighetskropp, varigenom de kan se Gud och leva. Ingen av oss kan se Gud och överleva nu, och så blir det också för de ogudaktiga när Jesus återvänder. Då kommer Jesus Kristus som konungarnas Konung och herrarnas Herre, och ingen ogudaktig kan då se Jesus och leva. Bibeln beskriver den händelsen så här: "Och himlen försvann som när en bokrulle rullas ihop, och alla berg och öar flyttades från sin plats. Kungarna på jorden, stormännen och härförarna, de rika och de mäktiga, alla slavar och fria, gömde sig i hålor och bland bergsklyftor, och de sade till bergen och klipporna: 'Fall över oss och göm oss för hans ansikte som sitter på tronen och för Lammets vrede. Ty deras vredes stora dag har kommit, och vem kan då bestå?'" (Uppenbarelseboken 6:14-17.)

Två saker måste vara på plats för att få lyse: En glödlampa och elektricitet. Utan att kropp och ande kombineras, existerar inte någon levande själ/människa.

KROPP OCH LIVSANDE

Vi har redan läst många Skrift-ställen som väldigt klart säger att de döda ligger i graven, tills Jesus väcker dem upp igen. Likväl har människorna kommit upp med många invändningar i sitt tvivel. Vissa menar att det är en odödlig ande eller själ som lämnar människan när hon dör. Men Bibeln säger: "då formade Herren Gud människan av jord från marken och blåste in liv genom hennes näsborrar, så att hon blev en levande varelse [norska: en levande själ]." (Första Moseboken 2:7.) Människan blev en levande själ eller en levande varelse. En själ eller en människa är alltid en kombination av två ting: kropp och livsande/anda. En själ eller en människa kan icke existera utan kombinationen av kropp och anda. Bibeln säger med detta att människan är en helhet. Hon är inte uppsplittrad på olika delar.

Men vem skall leva och vem skall dö? Vi har tidigare sett att den som har tagit emot Jesus Kristus som sin personlige Frälsare i tro, han har gått över från döden till livet. (Se också Romarbrevet 6:23.) Men Bibeln säger också: "den själ som syndar, han skall dö." (Hesekiel 18:20, norska Bibeln.) Här kallas människan åter för själ. Så människan/själen kommer att dö. Människorna är dödliga, medan endast Gud är odödlig (se senare).

Men vad sker när människan dör? Den vise mannen Salomo säger att "anden vänder åter till Gud som gav den, och människan blir till jord igen." (Predikaren

12:7, senare delen ur norska Bibeln.) Säger detta Skrift-ställe något om vart själen går när människan dör? Nej, andan – livsanden – går tillbaka till Gud som gav den, men själen upphör att existera. Vi har redan sett att det krävs både kropp och ande/livsanda för att människan skall kunna leva. När livsfläkten/andan försvinner, då upphör kroppen att fungera. När man stänger av lyset, vart går lyset då? Det går ingenstans. Det bara slutar att finnas till. Två saker måste vara på plats för att få lyse: En glödlampa och elektricitet. Utan den kombinationen blir det inget lyse. Så förhåller det sig också med kroppen. Utan att kropp och ande/livsfläkt kombineras, existerar inte någon levande själ/människa. Just precis den livsanda, som Gud blåst in i människans näsa vid hennes tillblivelse, vänder åter till Gud som gett den, oavsett om den döde varit rättfärdig eller orättfärdig.

Denna punkt är viktig att förstå, så låt oss säga det med litet andra ord: När livsanden medför en levande människa, en levande själ, vad blir då människan utan livsanden? Åter igen är svaret enkelt: Utan livsanden blir människan en omedveten person. Människan dör och blir till jord på nytt. Bibeln säger icke att en del av människan fortsätter att leva i en själ eller ande när livsfläkten tas bort från människan. När människan dör, då dör hela människan. Inga människor går vare sig till helvetet eller till himmelen när de dör.

Vi har sett att det kommer att ske en dom mellan döden och Jesu återkomst. Det är i den domen som Jesus avgör om människan skall få evigt liv eller evig förtäpelse. Hur allvarligt straffet blir för de ogudaktiga, det bestämmer Jesus, som är Domaren. Han är rättfärdig! Sålunda ligger människan i graven tills Jesus har avgjort människans öde. (Apostlagärningarna 5:28-29.)

DÖDLIG ELLER ODÖDLIG

"... kroppens liv är i blodet", skriver Moses. (Tredje Moseboken 17:10-11 och Femte Moseboken 12:23.) Så när människan dör, då dör också det som finns i blodet. Det finns då ej längre något syre eller livspartiklar, som existerar i blodet. Allt dör.

Då Jesus dött på korset, stack en soldat sin spjutspets in i Jesu sida, och det kom ut vatten och blod. Det är tecknet på att en människa är död. Togs Jesus genast därefter till himmelen? Nej, Han säger Själ till Maria på uppståndelsedagen, tre dagar efter Sin död: "'Rör inte vid mig, ty jag har ännu inte varit upp till Fadern.'" (Johannesevangeliet 20:17.)

Dessutom, Bibeln säger med all tydlighet att det bara är Gud som har odödlighet. Det står så här: "konungarnas Konung och herrarnas Herre, som ensam är odödlig". (Första Timoteusbrevet 6:15-16.) Det är Gud ensam, som är odödlig av naturen. Människorna är dödliga, men vi har läst att när Jesus kommer tillbaka,

"Då formade Herren Gud människan av jord från marken och blåste in liv genom hennes näsborrar, så att hon blev en levande varelse."

kommer de frälsta att bli iklädda odödlighet. Det kommer att ske då, men inte nu.

Läran om själens odödlighet har förekommit ända sedan skapelsen. Gud hade sagt att om Adam och Eva åt av kunskapens träd, då skulle de dö (Första Moseboken 2:17). Men Satan sade: Nej, "Ni skall visst inte dö!" (Första Moseboken 3:4.) Detta utgör grunden för spiritismen, läran om själens odödlighet. Man tror att det är en själ eller ande som frigörs från människan i dödsögonblicket och att denna själ eller ande svävar runt oss och påverkar oss, samt kan ge oss budskap. I en spiritisttidning skriver de följande: "Vad är så spiritismen? Spiritismen är tron på att anden överlever kroppen och kan ha kontakt med levande människor genom och med hjälp av särskilt organiserade personer som vi kallar för medier." ("Spiritisten", ett danskt spiritistblad, årgång 1900, sidan 84.)

Nästen hälften av världens befolkning tror på reinkarnation – en lära som säger att själen aldrig dör, utan ständigt föds på nytt, i olika kroppar under generationernas gång. En dylik lära passar inte ihop med Bibelns lära. Bibeln säger att under döden blir människan åter till stoff (Psaltaren 104:29), de döda vet ingenting (Predikaren 9:5), saknar all mental kraft (Psaltaren 146:4, norska Bibeln), tar inte del i det som sker på jorden (Predikaren 9:6), hon väntar i graven (Job 17:13), och hon lever inte (Job 14:1, 2; Andra Konungaboken 20:1).

Vi har med hjälp av många Skrift-ställen sett att Bibeln tar fullständigt avstånd från teorin om själens odödlighet, reinkarnation, kommunikation med de döda, frammande av andar och liknande. Ja, Bibeln kallar denna lära för en styggelse. Vi läser: "Hos dig får inte någon finnas som låter sin son eller dotter gå genom eld eller befattar sig med spådom, teckentydning, svartkonst eller häxeri, ingen som utövar besvärjelsekonster, ingen andebesvärjare, ingen som bedriver trolldom och ingen som söker råd hos de döda. Ty avskryv för HERREN är var och en som gör sådant, och för sådana vedervärdigheters skull fördrivar HERREN, din Gud, dem för dig." (Femte Moseboken 18:10-12.)

Djävulen/Satan använder sig av det okända. Han förför människorna genom läran om själens odödlighet. Genom denna lära uppenbarar han sig, och får människorna att tro att livet fortsätter under döden. Han lurar människorna genom metoder som varsel om personer som kommer, UFO:n, tomtar och troll och liknande märkliga varelser. Satan visar sig som avlidna människor, han uppenbarar för synska personer var det bortkomna fåret är på fjället. Han hjälper sina mänskliga redskap att se och komma med övernaturliga varsel om olycka, att bedriva spiritism och kalla på de döda. Bibeln säger alltså att alla som håller på med dylikt är en vedervärdighet för Herren. Det hjälper inte om de är prinsessor eller kungar, presidenter eller har andra fina titlar. Bibeln betonar att om de sysslar med dessa spiritistiska styggelser, då är de redskap åt Djävulen.

SATANS BEDRÄGERI

Bibeln varnar för Djävulens bedrägeri i den yttersta tiden. Det står att han går runt som ett rytande lejon för att se vem han kan förföra, för han vet att han har kort tid på sig. (Första Petrusbrevet 5:8; Uppenbarelsboken 12:12.) Bibeln säger också att det skall ske en stor förförelse genom förledande makter i ändens tid. Världsmakterna i ändens tid framställs i Bibeln som Draken, Vilddjuret och den Falske Profeten. Bibeln avslöjar att det är onda andar som gör tecken och under, som står bakom dessa förledda världsmakter, och att de går ut till jordens kungar för att samla dem till krig mot Gud och dem som står på Guds sida. Vi läser: "Och jag såg att det ur drakens gap och ur vilddjurets gap och ur den falske profetens mun kom ut tre orena andar som liknade paddor. De är ondskefulla andar som gör tecken, och de beger sig ut till kungarna i hela världen för att samla dem till striden på Guds, den Allsmäktiges, stora dag". (Uppenbarelsboken 16:13-14. Se

*Men Satan
sade: Nej, "Ni
skall visst inte
dö!"*

också Uppenbarelsboken 13:12-14; 17:12-14.) Människorna kommer alltså att bli förledda genom tecken och under, och till och med kungarna i hela världen blir förförda genom dessa orena andar. Så lyder Herrens ord. Alltså måste vi vara på vakt, ty många ser upp till kungahuset, politiska och religiösa ledare. När ledarna godtar dessa förförelser, då ger de felaktiga signaler till folket, inte minst genom

media. På så sätt kommer den enskilde också att lätt bli förledd. Dessvärre är detta just det som också kommer att ske! Men en rest kommer inte att ledas vilse. Måtte Du och jag vara ibland dem!

Bibeln bekräftar Satans förförelse genom tecken och under på flera ställen, i tillägg till det vi nyss har läst. Jesus säger: "Inte skall var och en som säger 'Herre, Herre' till mig komma in i himmelriket, utan den som gör min himmelske Faders vilja. Många skall säga till mig på den dagen: Herre, Herre, har vi inte profeterat med hjälp av ditt namn och med hjälp av ditt namn drivit ut onda andar och med hjälp av ditt namn gjort många kraftgärningar? Men då skall jag säga dem sanningen: Jag har aldrig känt er. Gå bort ifrån mig, ni laglösa!" (Matteusevangeliet 7:21-23.) Litet senare varnar Jesus sina lärjungar – och även oss: "Ty falska messiasgestalter och falska profeter skall träda fram och göra stora tecken och under för att om möjligt bedra även de utvalda." (Matteusevangeliet 24:24.)

Här är ytterligare en text som berättar om Satans kraftiga förförelser i ändens tid: "Den laglöses ankomst är ett verk av Satan och sker med stor kraft, med lögnens alla tecken och under och med all slags orättfärdighet som bedrar dem som går förlorade, eftersom de inte tog emot sanningen och älskade den, så att de kunde bli frälsta." (Andra Tessalonikerbrevet 2:9-10.)

Vi har nu läst att onda andar kommer att förleda människorna genom tecken och mirakler. Självfallet tror vi att Jesus också kan göra underverk genom sina trofasta efterföljare, men Bibeln säger att det sker genom dem "som gör min himmelske Faders vilja." (Matteusevangeliet 7:21). Vidare säger Bibeln om den Helige Ande: "som Gud har gett åt dem som lyder honom." (Apostlagärningarna 5:32.)

Men Satan kan också utföra mirakler. Satan och hans änglar kommer att förleda de flesta, dessvärre. Satan kommer också att använda människor i sin tjänst. Paulus beskriver de förförda arbetarna så här: "Sådana som de är falska apostlar,

"Den laglöses ankomst är ett verk av Satan och sker med stor kraft, med lögnens alla tecken och under och med all slags orättfärdighet som bedrar dem som går förlorade, eftersom de inte tog emot sanningen och älskade den, så att de kunde bli frälsta."

ohederliga arbetare, och uppträder som Kristi apostlar. Och det är inget att förvåna sig över. Satan själv gör sig lik en ljusets ängel. Därför är det inte underligt att också hans tjänare uppträder som tjänare åt rättfärdigheten. Men de kommer att få det slut som de förtjänar" (Andra Korintierbrevet 11:13-15.)

Satan kommer alltså att göra sig lik en ljusets ängel, ja, än mer förskräckligt, han kommer till och med att göra sig lik Jesus. (Matteusevangeliet 24:23-24.) Så förförelsen kommer att bli stor. De som tror att de döda lever, på ett eller annat sätt, kommer mest troligt att ledas vilse. Döda själar lever icke. Bibeln har visat det i klara ord. Varför skall vi då fortsätta att höra på präster och förkunnare som håller fast vid den obibliska läran om själens

"Satan själv gör sig lik en ljusets ängel."

odödlighet? När vissa får budskap från avlidna personer, då är det Satan som materialiserar sig som döda människor (och djur), och kommer med både riktiga och falska budskap. Tro bara på Guds Ord, inte på de onda andarna! På Moses tid blev medier stenade (Tredje Moseboken 20:27). Det visar hur Gud betraktar den falska och obibliska läran om att de döda lever.

Vill Du bara bortse från dessa varningar eller börjar Du att förstå att vi än mer måste klänga oss fast vid Jesus för att få hjälp mot Satans förförelser genom lögnens makt, tecken och under? Bara de som söker i Skriften och följer det som står där, i kärlek och i närhet till Frälsaren, kommer att kunna hålla sig på den smala väg som leder till Guds rike. (Matteusevangeliet 24:24-27; Lukasevangeliet 6:47-49.)

LÄRAN OM EVIG PINA

Läran om evig pina är också en obiblisk lära. Vi har sett att de döda ligger i graven tills Jesus kommer igen, och att det sker en dom mellan döden och Jesu återkomst. Det är sant att Bibeln säger att de ogudaktiga skall få ett evigt straff, men ordet evig kommer av grundtextens ord Aion, och betyder "lång tid", "livstid", "evighet". Bibeln säger också att de ogudaktiga skall straffas enligt sina gärningar. Det står skrivet: "Och jag såg de döda, både stora och små, stå inför tronen. Och böcker öppnades, och ännu en bok öppnades, livets bok. Och de döda blev dömda efter sina gärningar". (Uppenbarelseboken 20:12-13.) Jesus

"Men Herrens dag kommer som en tjuv, och då skall himlarna försvinna under våldsamt dån och himlakroppar upplösas av hetta och jorden och de verk som är på den inte mer finnas till."

säger: "Se, jag kommer snart och har min lön med mig för att ge var och en efter hans gärningar." (Uppenbarelseboken 22:12.) Profeten Malaki säger: "Se, dagen kommer, den brinner som en ugn. Då skall alla högmodiga och alla som handlar ogudaktigt vara som halm. Dagen som kommer skall bränna upp dem, säger HERREN Sebaot, den skall lämna kvar varken rot eller kvist." (Malaki 4,1.) Roten till det onda är Djävulen, alltså Satan, och kvistarna är de ogudaktiga. De skall alla brinna upp. De skall brinna som halm. Ett långt och surt halmstrå brinner länge, men ett torrt och kort halmstrå brinner kort tid. Detta är en bild på hur de ogudaktiga kommer att straffas. De skall straffas enligt sina gärningar. Dock slutar straffet med döden. Några får ett långt straff och andra får ett kort straff. Straffet verkställs icke nu i helvetet, utan straffet mäts nu ut i den himmelska rättsalen, innan Jesus kommer tillbaka. Profeten Malaki säger inte bara att de ogudaktiga skall brinna som ett halmstrå, utan att de skall bli till aska (vers 3).

På ön Patmos visade Herren Johannes vad som skulle ske med de ogudaktiga. Han skriver: "De (Satan, hans onda änglar och de ogudaktiga) drog upp över hela jordens vidd och omringade de heligas läger och den älskade staden. Men eld kom ner från himlen och förtärde dem." (Uppenbarelseboken 20:9.) Här läser vi att Satan och alla som har ställt sig på hans sida kommer att bli förtärda i eld-sjön. De kommer att brännas upp, och förvandlas till aska. Elden kommer att vara outsläcklig. (Matteusevangeliet 3:12.) Outsläcklig eld är en eld som inte går att

släcka, men som upphör när alla har fått sitt utmätta straff och allt har brunnit upp. Så gick det med städerna Sodom och Gomorra. De brann med outsläcklig eld, men elden slocknade då det inte fanns mer att bränna. Det står skrivet: "Så är det med Sodom och Gomorra och städerna däromkring. På samma sätt bedrev de otukt och följde onaturliga begär. De står som ett varnande exempel, i det att de lidit en evig elds straff." (Judasbrevet vers 7, slutledet i vers 7 ur engelska King James Version, KJV.) Det står att städernas invånare lidit sitt straff i evig eld. Det var straffet för deras omoral. Nå, vi vet att städerna där inte brinner i dag. Elden slocknade då allt var uppbrännt. Allt blev till aska.

Aposteln Petrus säger att det som hände med Sodom och Gomorra är ett exempel på hur det kommer att gå i framtiden. Det står skrivet: "Städerna Sodom och Gomorra dömde han till undergång. Han lade dem i aska och gav så ett exempel på vad som skulle hända de ogudaktiga." (Andra Petrusbrevet 2:6.)

Hur stark kommer elden att vara när jorden och allt på den skall brinna? Aposteln Petrus skriver: "Men Herrens dag kommer som en tjuv, och då skall himlarna försvinna under våldsamt dån och himlakroppar upplösas av hetta och jorden och de verk som är på den inte mer finnas till." (Andra Petrusbrevet 3:10.) Elden kommer att vara så stark att allt på vårt klot kommer att smälta av värmen. Det kommer att brinna upp. Vi läste också att himlakroppar skall sättas i brand och upplösas. Med andra ord kommer jordatmosfären också att smälta i eld och upplösas. Detta kommer att krävas för att Gud skall skapa en ny himmel och en ny jord. Johannes skriver att "eldsjön, är den andra döden." (Uppenbarelseboken 20:14.)

Något senare skriver samme författare: "Men de feiga, de otroende och de skändliga, mördarna, de otuktiga, trollkarlarna, avgudadyrkarna och alla lögnare skall få sin del i sjön som brinner av eld och svavel. Detta är den andra döden." (Uppenbarelseboken 21:8.) Johannes skriver vidare så här: "Om någon inte fanns skriven i livets bok kastades han i eldsjön." (Uppenbarelseboken 20:15.) Paulus skriver också att: "syndens lön är döden, men Guds gåva är evigt liv i Jesus Kristus, vår Herre." (Romarbrevet 6:23.) Således kommer de ogudaktiga att få sitt straff i eldsjön, och straffet kommer att utmynna i döden. Jesus kommer att förinta både livet och kroppen i eldsjön (helvetet).

I fall de ogudaktiga, som en del förkunnar, skulle brinna i helvetet under evig tid, då skulle de vara odödliga. Men det är omöjligt, för vi har redan sett att det endast är Gud som har odödlighet av naturen (Första Timoteusbrevet 6:16).

Då Adam och Eva fördrevs ur Edens Lustgård, sattes en ängel att vakta livets träd, så att de inte skulle äta av dess frukt. Det står skrivet: "Och HERREN Gud sände bort dem från Edens lustgård, för att de skulle bruka jorden som de tagits från. Han drev ut människan, och öster om Edens lustgård satte han keruberna och det

*"Se, dagen kommer,
den brinner som en
ugn. Då skall alla
högmådana och alla
som handlar ogudak-
tigt vara som halm.
Dagen som kommer
skall bränna upp dem,
säger HERREN Sebaot,
den skall lämna kvar
varken rot eller kvist."*

flammande svärdets lågor för att bevaka vägen till livets träd" (Första Moseboken 3:23-24). Om Adam och Eva hade ätit av frukten från LIVETS träd, då hade de levat för evigt i synd. Men detta förhindrades. Vi har också sett att människan får odödlighet först när Jesus kommer åter på himmelens skyar (Första Korintierbrevet 15:51-54). Lärn om själens odödlighet och att syndarna pinas i helvetet i tusentals och millioner år, stammar inte från Gud, utan från Satan. Gud förhindrade evigt liv i synd då Han sände sina änglar för att vakta livets träd.

Djävulen kommer också att få sitt straff, det längsta straffet i eldsjön. Han är roten till eländet här på jorden. Bibeln säger att han går omkring som ett rytande lejon för att se vem han kan uppsluka. (Första Petrusbrevet 5.8.) Men Djävulen kommer också att få sitt rättmätiga straff i eldsjön. Straffet kommer att ha fastställts av Jesus, som är Domaren. Satans slutgiltiga straff beskrivs så här: "Du vanhelgade dina helgedomar genom dina missgärningar, genom att du drev handel på oärligt sätt. Därför låter jag eld gå ut ifrån dig. Den skall förtära dig. Jag skall göra dig till aska på jorden inför ögonen på alla som ser dig. Alla som kände dig ibland folken, är förskräckta över dig. Du har blivit till en skräck, och för evigt skall du inte mer finnas till." (Hesekiel 28:18-19, norska Bibeln.)

Här ser vi att också Satan skall förtäras i eldsjön. Han skall bli till aska även han, liksom de ogudaktiga. För evig tid skall han inte mer finnas till. När nu Bibeln är så entydig, varför skall då de som bekänner sig till Bibelns lära fortsatt hålla fast vid läran om själens odödlighet och evig pina? Detta är en lära som härstammar från hedendomen och katolicismen, och som helt saknar bibliska rötter. Denna vrånglära passar icke ihop med Jesu kärlek.

DEN RIKE MANNEN OCH LASARUS

Men det finns likväl vissa som vägrar att ge avkall på sin teori om evig pina och själens odödlighet. Jesu liknelse om den rike mannen och Lasarus i Lukasevan-geliet 16:19-31 används av somliga för att understödja uppfattningen att själen är odödlig. I liknelsen ligger en fattig man (Lasarus) och svälter, full av sår. Han ligger vid porten till den rike mannens hus, och längtar efter att stilla sin hunger med smulor från den rike mannens bord. Men den rike mannen bryr sig inte om Lasarus, som dör i sitt armod. Lasarus förs bort till Abrahams sköte av änglarna. Strax därefter dör den rike mannen, och han hamnar i helvetet där han plågas av eld. Han får då syn på Abraham och Lasarus långt borta och ber Abraham om att sända Lasarus till sin fars hus för att varna hans fem bröder, så att inte också de skall komma till samma pinorum som han är i.

Berättelsen om den rike mannen och Lasarus följer en räckla liknelser, bland annat om det bortkomna fåret, den borttappade penningen, den förlorade sonen, den orättfärdige förvaltaren, om surdegen osv. Alla dessa berättelser är liknelser som förmedlar ett budskap genom bildspråk. När vi har med liknelser att göra, kan vi inte ta alla detaljer bokstavligen och bygga grundläggande lärosatser på ett dylikt fundament. Avsikten med liknelserna är vanligen att ge praktiska illustrationer av karaktärsutveckling, trosliv, frälsning etc. Därest liknelsen om den rike mannen och Lasarus var en faktisk händelse med bokstavligt innehåll, skulle vi vara vittne till ett märkligt scenario med många frågeställningar. Vi kan ställa oss själva spörsmål som:

I liknelsen ligger en fattig man (Lasarus) och svälter, full av sår. Han ligger vid porten till den rike mannens hus, och längtar efter att stilla sin hunger med smulor från den rike mannens bord. Men den rike mannen bryr sig inte om Lasarus, som dör i sitt armod.

-Pågår det en fortlöpande kommunikation mellan himmel og helvete?

-Kommer himmelen att vara en lycklig plats om de frälsta ständigt skall bevittna sina förtappade vänners lidande?

-Vilken bild ger denna uppfattning av Gud? Är Han hjärtlös och känslolös, strängare än jordiska tyranner?

-Kommer Han att tortera sina "fiender" i all evighet?

-Kan några droppar vatten lindra smärta när man vrider sig i ett hav av flammor?

-Befinner de frälsta sig i Abrahams sköte?

Liknelsen är späckad med symbolspråk, något som är högst vanligt när vi har med liknelser att göra. I fall vi skulle ta alla Bibelns liknelser bokstavligen, skulle vi ha en märklig verklighetsbild där exempelvis träd talar (Domarboken 9:8-15). Allt tyder på att denna historia är en liknelse. Jesus hade inte för avsikt att ge en teologisk utläggning om de dödas tillstånd och helvetet. Det var en liknelse med syfte att väcka de stolta judarna upp till en förståelse av vad som verkligen betyder något i detta liv – och vad som räknas inför evigheten. Det var en gängse uppfattning att om man var jude, och dessutom välbärgad, sund och frisk, då var det ett bevis för att Guds välsignelse vilade över en. Fattigdom och sjukdom betraktades av många som en förbannelse, som Guds misshag. Genom liknelsen om den rike mannen och Lasarus ställde Jesus denna bild på huvudet. Det var den fattige och lidande Lasarus som uppnådde salighet. Vi kan inte uppnå frälsning genom nedärvda fördelar eller materiell och socialt anseende. Som i andra liknelser lägger Jesus vikt vid varaktiga värden som kärlek till nästan, medlidande och omsorg.

Låt oss skärskåda några punkter som vi kan få ut av liknelsen:

1. Det var ett svalg mellan den rike mannen och Lasarus. Vad kan denna avgrund betyda? Liknelsen tydliggör att det är i detta liv som vi bestämmer vårt eviga öde, och att det inte går an att sätta sin lit till en ny möjlighet efter livets slut. När livet är över, kommer Gud att döma oss efter hur vårt liv har varit, för vi har läst att "det är bestämt om människan att hon en gång skall dö och sedan dömas" (Hebréerbrevet 9:27.) Det är nu som vi måste bestämma oss för att ta emot frälsningens gåva. När livet är slut är det omöjligt att fatta ett nytt beslut. Antingen hamnar man på ena eller andra sidan "av klyftan". Antingen blir man frälst eller går man förlorad. När livet är förbi kan man icke flytta från den ena sidan till den andra.

I liknelsen kan denna "klyfta" också lära oss något om karaktärsutveckling och lydnad. Om tron ej kan omsättas i goda gärningar, är det en död tro, säger Jakob. (Jakobsbrevet 2:17.) När vi har tagit emot Jesus i tro, och den Helige Ande har kommit in i vårt liv, kommer vårt liv att alstra god frukt. Vi kommer att uppenbara Andens frukt i vårt liv. Bibeln säger att "Andens frukt däremot är kärlek, gläd-

Vi kan inte uppnå frälsning genom nedärvda fördelar eller materiell och socialt anseende.

Jesus lägger vikt vid kärlek till nästan, medlidande och omsorg.

je, frid, tålmod, vänlighet, godhet, trohet, mildhet och självbehärskning. Sådant är inte lagen emot. De som tillhör Kristus Jesus har korsfäst sitt kött med dess lidelser och begär. Om vi har liv genom Anden, låt oss då även följa Anden." (Galaterbrevet 5:22-25.) Det är tydligt att Andens frukt inte kom fram i den rike mannens liv. Han hade inte korsfäst köttet med dess lidelser och begär. Han följde sitt eget jag, sitt eget ego. Därför kunde inte Anden komma in i hans liv. Lasarus levde ett liv med många plågor och sjukdomar. Det står att hundarna kom och slickade hans sår. Det var ingen som särskilt sörjde över hans död, men genom sitt tålmod hade han vittnat för Kristus. I prövningens stund hade han varit trofast mot Herren. I liknelsen framställs han som en som bärs av änglar till Abrahams sköte.

Lasarus betyder "Gud är min tröst". Den som har gjort Gud till sin tröst, har det bäst ställt, även om han här i livet kan drabbas av många prövningar. Klyftan i berättelsen kan symbolisera skillnaden i sinnelag och lydnad mellan den frälste och den ofrälste.

Hur är det med Dig, längtar Du efter att ge de naturliga lidelserna fritt spelrum och leva i världens lystnad och synd? I fall vi gör det, och inte vänder om, kommer vi att sänkas i gravens djup bärande på ett syndigt hjärta som ej vandrat längs Herrens väg, med en bristfällig karaktär som utesluter oss från de rättfärdigas uppståndelse. När Guds röst väcker de orättfärdiga döda upp från de döda vid världens ände – vid den andra uppståndelsen, uppståndelsen till evig död – kommer de att träda ut ur graven med samma lustar och lidelser, samma sympatier och antipatier som de närt under sin livstid. Det är bara de rättfärdiga i Kristus som blir förvandlade vid de frälstas uppståndelse. (Första Korintierbrevet 15:51-54.) Gud utför inget mirakel för att omskapa en människa som inte vill bli omdanad vid

gynnsamma tillfällen då allt serverats på guldfat. Så länge hon levat, har hon inte funnit någon glädje i Gud eller i tjänsten för Honom. Hennes sinnelag är helt enkelt inte i samklang med Gud och Hans lag, och hon kan omöjligt finna någon lycka i den himmelska familjen. Måtte Du och jag och vi alla lära av detta, så att vi verkligen väljer att vara lydiga mot Herren nu! Därmed kommer vi till den rätta sidan om klyftan, till evighetens rike där vi skall ärva allting. (Uppenbarelseboken 21:7.)

Den rike mannen var inte snäll mot den fattige Lasarus. Han tillfredsställde sig själv med sin lyx, fina fester och god mat. Men när Jesus återvänder, kommer Han att säga till Sina trofasta tjänare: "Kom, ni min Faders välsignade, och ta i besittning det rike som stått färdigt åt er från världens begynnelse. Ty jag var hungrig och ni gav mig att äta. Jag var törstig och ni gav mig att dricka. Jag var främling och ni tog emot mig. Jag var naken och ni klädde mig. Jag var sjuk och ni besökte mig. Jag var i fängelse och ni kom till mig. Då skall de rättfärdiga svara honom: Herre, när såg vi dig hungrig och gav dig att äta, eller törstig och gav dig att dricka? Och när såg vi dig vara främling och tog emot dig eller naken och klädde dig? Och när såg vi dig sjuk eller i fängelse och kom till dig? Då skall konungen svara dem: Amen säger jag er: Allt vad ni har gjort för en av dessa mina minsta bröder, det har ni gjort mot mig." (Matteusevangeliet 25:34-40.)

Jesus sade alltså: "vad Du har gjort för en av dessa mina minsta bröder, det har Du gjort mot Mig." Det står inte: Det Du har gjort mot den bäste eller den störste... utan för den minste. Lasarus framställs i denna liknelse som den minste. Det är tydligen att den rike mannen inte var så snäll mot Lasarus. Kanske det var därför som han gick miste om det eviga livet?

2. I liknelsen ropade den rike mannen till Abraham om hjälp: "Fader Abraham, förbarm dig över mig". (Lukasevangeliet 16:24.) Han ropade/bad alltså inte till Gud, utan till Abraham. Därmed visade han att han satte Abraham över Gud, och att han förlitade sig till sitt förhållande till Abraham mer än han litade på

"Kom, ni min Faders välsignade, och ta i besittning det rike som stått färdigt åt er från världens begynnelse. Ty jag var hungrig och ni gav mig att äta. Jag var törstig och ni gav mig att dricka. Jag var främling och ni tog emot mig. Jag var naken och ni klädde mig. Jag var sjuk och ni besökte mig..."

Gud. Rövaren på korset riktade sin bön till Kristus. Det bör vi också göra för att få hjälp i rätt tid . "Ty vi har inte en överstepräst som ej kan ha melidande med våra svagheter, utan en som blev frestad i allt liksom vi, men utan synd. Låt oss därför frimodigt gå fram till nådens tron för att få barmhärtighet och finna nåd till hjälp i rätt tid." (Hebréerbrevet 4:15-16.)

3. I liknelsen ville den rike mannen att Abraham skulle sända Lasarus för att varna hans fem bröder, genom att utföra ett mirakel, så att de kunde tro och inte skulle komma till den rike mannens pinoplats. I liknelsen svarar Abraham (vers 31 i Lukas 16 ovan): "Lyssnar de inte till Mose och profeterna, kommer de inte heller att bli övertygade ens om någon uppstår från de döda."

I dag önskar människor mirakler, icke Guds Ord.

Lagen och profeterna är redskap, utvalda av Gud, till frälsning för människorna. "Hela Skriften är utandad av Gud och nyttig till undervisning, till bestraffning, till upprättelse och till fostran i rättfärdighet, för att gudsmänniskan skall bli fullt färdig, väl rustad för varje god gärning" (Andra Timoteusbrevet 3:16-17.) Om människorna vägrar att lyssna till Guds stämma såsom den ljuder i Ordet, kommer de heller inte att tro om någon står upp från de döda. Folk i dag vill hellre ha bröd och cirkus än Guds Ord.

De som rättar sig efter Moses och profeterna, kommer inte att kräva större ljus än det Gud har gett dem här, medan de levat. Men därest människorna förkastar ljuset och inte sätter värde på tillfällena de får, kommer de heller inte att lyssna om en som stått upp från de döda skulle komma till dem med ett budskap. Inte ens en sådan upplevelse skulle vara tillräckligt överbevisande. Saken är nämligen den: De som förkastar lagen och profeterna, har därigenom redan förhärdat sina hjärtan till den grad att de kommer att förkasta allt ljus.

I dag önskar människor mirakler, icke Guds Ord. De tror icke på Moses och profeterna, därför kommer de heller inte att tro på Guds Ord om någon står upp från de döda och berättar om Moses och profeterna samt om tillståndet i döden. De flesta av dagens kristna bekännare äger ett sken av gudsfuktan, men de förnekar dess kraft, kraften till seger över synd. (Andra Timoteusbrevet 3:1-5.) Det är medan vi lever som vi skall tro på Moses och profeterna samt Guds Ord. Det är tydligt att detta var ett ord till judarna som fick tillfälle att höra Guds Ord först, men de

Tänk på Jesus... Han förkunnade kärlekens och nådens budskap, hjälpte svaga och sjuka människor, och många kom till tro.

förkastade Frälsaren och valde Barabbas. Judarna skröt över sin blodsförbindelse med Abraham, men det båtar föga om de har Abrahams blod i fall de inte har Abrahams tro och gärningar. Jesus sade till dem att de inte bar Andens frukt (Matteusevangeliet 21:18-19, 43). Det andliga släktskapet med Abraham visar sig bara i lydnad mot Guds röst, och det måste vi visa här medan vi lever! Den Helige Ande i våra liv kommer att hjälpa oss med det!

4. Det ser ut som om denna liknelse används om den judiska nationen, för att berätta något om dem för dem själva. Då Kristus lade fram sin liknelse om den rike mannen och Lasarus, befann sig många i det judiska folket just i den rike mannens ställning. De använde Herrens gods och gårdar för att behaga det egna jaget. Sålunda krattade de manegen för den ödesdiga domen: "Du är vägd på en våg och funnen vara för lätt." (Danielsboken 5:27.) Den rike mannen hade gynnats med all timlig och andlig välsignelse. Men han vägrade att samarbeta med Gud i användandet av välsignelserna. Likadant var det med judefolket. Gud hade gjort judarna till betrodda förvaltare av eviga sanningar. (Apostlagärningarna 13:45-46.) Han hade gett dem i uppdrag att förvalta Herrens nåd. Han hade gett dem varje andligt och timligt företräde. Han hade kallat dem till att föra dessa välsignelser vidare till andra. De hade fått tillräcklig upplysning om hur de skulle behandla sina nödlidande bröder, främlingen inom sina portar, och de fattiga ibland sig. De skulle inte söka egen vinning, men komma ihåg de fattiga och nödlidande och dela med sig till dem. Gud lovade att välsigna dem i enlighet

med den kärlek och barmhärtighet de visade. Men de liknade den rike mannen. De räckte inte ut en hjälpande hand för att lindra den timliga och andliga nöden hos en lidande mänsklighet. Fulla av stolthet gick de omkring och rosade sig över att vara Guds utvalda folk. Men de dyrkade alls icke Gud. De satte all sin lit till faktumet att de var Abrahams barn. "Vi är Abrahams barn", sade de högmodigt. (Johannesevangeliet 8:33.) Då krisen kom, blev det uppenbart att de hade skilt sig från Gud. De hade satt sin tilltro till Abraham, som om han var deras Gud.

Kristus längtade efter att låta sitt ljus skina in i förmörkade sinnen i den judiska nationen. Han sade till dem: "Om ni vore Abrahams barn, skulle ni göra Abrahams gärningar. Men nu vill ni döda mig, en man som har sagt er sanningen, som jag har hört av Gud. Så handlade inte Abraham." (Johannesevangeliet 8:39-40.)

Tänk på Jesus och lärjungarna som gick omkring och gjorde gott. De förkunnade Jesu uppståndelse och kärlekens och nådens budskap, de hjälpte svaga och sjuka människor, och många kom till tro. "Nästa dag samlades Stora rådets medlemmar i Jerusalem, både äldste och skriftlärda, vidare översteprästen Hannas liksom Kajfas, Johannes och Alexander och alla som var av översteprästerlig släkt. De förde fram apostlarna och började förhöra dem: 'Genom vilken kraft eller i vilket namn har ni gjort detta?' Då uppfylldes Petrus av den helige Ande och svarade dem: 'Ni folkets rådsherrar och äldste, eftersom vi i dag förhörs med anledning av en välgärning mot en sjuk man och tillfrågas hur han har blivit botad, så skall ni alla och hela Israels folk veta att den här mannen står frisk framför er i kraft av Jesu Kristi, nasaréens, namn. Honom korsfäste ni, men Gud har uppväckt honom från de döda. Jesus är stenen som ni byggnadsarbetare kastade bort, men som blev en hörnsten. Hos ingen annan finns frälsningen. Inte heller finns det under himlen något annat namn, som givits åt människor, genom vilket vi blir frälsta.'" (Apostlagärningarna 4:5-12.)

Judarnas ledare borde ha satt värde på att Jesus och lärjungarna hjälpte människorna både på det fysiska och det andliga planet, men detta gjorde de ej. De gav till slut sitt samtycke till att döda Jesus, vår Frälsare, och sedan kastade de lärjungarna i fängelse. Ser Du inte judarnas inställning hos den rike mannen?

5. Den rike mannen i liknelsen befann sig i sin kropp, med ögon, tunga och fingrar intakta, men vi har sett att kroppen inte hamnar i helvetet i dödsögonblicket. Guds Ord berättar att de döda ligger i graven intill Jesu återkomst. (Johannesevangeliet 5:28-29; Första Tessalonikerbrevet 4:15-17.)

6. De frälsta får sin lön när Jesus kommer tillbaka, icke när de dör. (Uppenbarelseboken 21:11-12.) Det kommer att hållas en dom mellan döden och Jesu återvändande (Hebréerbrevet 9:27).

Vi kunde ha skrivit flera punkter, men dessa 6 punkter visar att berättelsen om

den rike mannen och Lasarus är en liknelse. I tillägg skriver Matteus: "Allt detta talade Jesus till folket i liknelser. Han talade endast i liknelser till dem". (Matteusevangeliet 13:34.)

PREDIKADE FÖR DE MOTSTRÄVIGA PÅ NOAS TID

Och så har vi berättelsen från Första Petrusbrevet, kapitel 3, verserna 18-20. "Han blev dödad till köttet, men levandegjord genom Anden. I Anden gick han bort och utropade ett budskap för andarna i fängelset, för dem som den gången var olydiga när Gud tålligt väntade under Noas dagar, medan arken byggdes."

Detta Skrift-ställe används ofta som bevis för att Jesus predikade för andarna medan Han var i dödsriket. Somliga menar också att denna liknelse berättar att det går att bli omvänd under döden. Men varför skulle Jesus predika för dem i dödsriket eller dem i helvetet? Vi har tidigare sett att de döda inte vet något, de saknar både kunskap och medvetande, och de har ingen del i det som sker under solen. De sover i graven. De är döda. (Predikaren 9:5, 6, 10.) Om vi som människor omvänder oss, måste det ske medan vi lever – innan vi dör. När vi dör, har vi avgjort vårt öde.

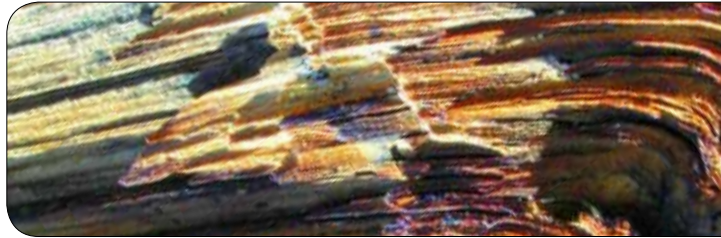
När vi stöter på ett Skrift-ställe som vid första ögonkastet kan verka förvirrande, är det viktigt att jämföra det med andra, liknande Skrift-ställen som kan kasta ljus över ämnet. Det är två andra avsnitt i Nya Testamentet som har slående likheter med verserna från Första Petrusbrevet kapitel 3, men de framhäver detaljer som

Vi har tidigare sett att de döda inte vet något, de saknar både kunskap och medvetande, och de har ingen del i det som sker under solen. De sover i graven. De är döda.

Predikade Jesus för andarna medan Han var i dödriket?

ger en mer fullständig och begriplig bild. Låt oss titta på dessa två avsnitt innan vi drar en slutsats:

"Ty Gud skonade inte de änglar som hade syndat utan kastade dem i avgrunden och överlämnade dem åt mörker och kedjor, för att de skulle hållas i förvar till domen. Han skonade inte heller den gamla världen men bevarade Noa, rättfärdighetens förkunnare, tillsammans med sju andra, när han lät floden stiga över de ogudaktigas värld. Städerna Sodom och Gomorra dömde han till undergång. Han lade dem i aska och gav så ett exempel på vad som skulle hända de ogudaktiga." Andra Petrusbrevet 2:4-6.

I Judasbrevet läser vi om änglar som är bundna i mörker: "Tänk också på de änglar som inte bevarade sin höga ställning utan övergav sin rätta hemvist. Dem håller han i förvar i mörker med eviga bojor till den stora dagens dom. Så är det med Sodom och Gomorra och städerna däromkring. På samma sätt bedrev de otukt och följde onaturliga begär. De står som ett varnande exempel, i det att de lidit en evig elds straff." Judasbrevet 1:6-7 (slutleden i vers 7 ur King James Version, KJV).

Avsnittet i Petrus' Första Brev omtalar "andarna i fångelset". I sitt andra brev talar Petrus om "änglar som hade syndat [och] kasta[ts]... i avgrunden". Judas' Brev hänvisar också till "de änglar som inte bevarade sin höga ställning" och "[som han håller] i förvar i mörker med eviga bojor till den stora dagens dom". I vår utgångstext talar Petrus om Jesu död och uppståndelse. Han säger att Jesus dog till köttet, blev levandegjord genom Anden – och predikade för andarna i fångelset. Här talas det om Jesu död och uppståndelse, och att Jesus genom Anden predikade för dem som var olydiga under bygget av Noas ark. De olydiga satt, så

Genom Sin uppståndelse tillrättavisdade Jesus mörkrets makter, och bevisade att Livets Herre förmådde att bryta dödens band och släppa fångar fria.

att säga, i fängelse på grund av sin synd. Gud ville befria dem därur före Syndaflo den och erbjöd dem, genom Noa, plats i arken. Gud och Jesus sände därför Anden, med vars kraft Noa predikade detta varningsbudskap för de motsträviga. Genom sin uppståndelse har Jesus, genom Andens kraft i äkta troende personer, i omkring 2 000 år predikat för en av synden fångslad värld. Kristi uppståndelse var nämligen ett avgörande ögonblick i den andliga kampen. Genom sin uppståndelse visade Jesus att det hopp som förkunnarna i svunna tider hade predikat nu förverkligades genom Kristi död på korset och Hans uppståndelse. Mörkets makter hade inte velat godta detta, men genom Sin uppståndelse tillrättavisdade Jesus mörkrets makter, och bevisade att Livets Herre förmådde att bryta dödens band och släppa fångar fria. Noas ark var som en avbild på den slutliga frälsning som Jesus erbjuder i kraft av Sitt offer på korset och uppståndelsen. Den världsvida jätteöversvämningen i och med Syndaflo den, liksom Sodom och Gomorras ödeläggelse, är en bild på den förtappelse som kommer att bli en verklighet för Lucifer, den fallne ängeln, och alla som har valt att ställa sig på hans sida.

Sammantaget är Guds Ord sanning. När man därför studerar ett ämne, kan man inte bygga sin tro på ett eller två något svårförståeliga Skrift-ställen. I detta häfte ser alla att vi har väldigt många Skrift-ställen som säger att döden är en sömn, att de döda ligger i graven tills Jesu väcker upp dem på uppståndelsens dag. Alla ser denna sanning som en röd tråd genom samtliga dessa Skrift-ställen som vi har använt. Bibeln motsäger inte sig själv, och även om man skulle finna en mening eller en vers som kan vara litet vanskelig, är det viktigt att man betraktar dessa i

ljuset från alla klara Bibel-ställen. Då kommer man fram till sanningen. Jesus säger: "Helga dem i sanningen, ditt ord är sanning." (Johannesbrevet 17:17.)

NU SAMMANFATTAR VI:

Bibeln säger att när de ogudaktiga har fått sitt straff, kommer Gud att skapa en ny himmel och en ny jord. Aposteln Petrus skriver om detta: "Men nya himlar och en ny jord där rättfärdighet bor, väntar vi på efter hans löfte. Därför, mina älskade, eftersom ni väntar på detta, gör allt ni kan för att leva i frid, rena och oförvitliga inför honom". (Andra Petrusbrevet 3:13-14.) Johannes drar samma slutsats: "Och jag såg en ny himmel och en ny jord. Ty den första himlen och den första jorden hade försvunnit, och havet fanns inte mer." (Uppenbarelseboken 21:1.) Dem som ändå tänker hålla fast vid sin teori om evig pina vill vi fråga: Var finns helvetet när den första jorden är borta och havet inte finns mer? Det ligger inte på jorden, ty elementen och hela jorden kommer att smälta i eld. Nej, varje spår av ondska är då borta. Inte ett enda virus av ondska återstår då. Motsatsen skulle bara förstöra tillvaron för de rättfärdiga ytterligare en gång, och det har Gud förutsett. Därför kommer all ondska att smälta i elden och tilintetgöras, vara borta för evigt.

När ondskan är borta, kommer Gud att skapa en ny himmel och en ny jord. Där kommer allt att vara fridfullt och gott. Gud kommer att återföra människorna till tillståndet som rådde i Edens Lustgård före syndafallet, där de kunde tala ansikte mot ansikte med Gud. På den nya jorden kommer det inte att vara några tjuvar, ingen som baktalar andra, inga mördare, inga krig, ingen sorg och pina. Bibeln beskriver tillvaron på den nya jorden så här: "Och han [Gud] skall torka alla tårar från deras ögon. Döden skall inte finnas mer och ingen sorg och ingen gråt och ingen plåga. Ty det som förr var är borta.'" (Uppenbarelseboken 21:4.) Om det vore så att de ogudaktiga skulle leva för evigt i plågor, då har de ingen plats på den gamla jorden här, för den är då borta, och de har heller inget utrymme på den nya jorden, för där kommer det inte att finnas någon smärta, sorg eller pina. På den nya jorden skall endast de rättfärdiga bo. Måtte alla som läser detta ta emot frälsningen i Jesus Kristus och be om den Helige Andes kraft till att vara Jesu sanna vittnen, så att vi får följa med när Jesus kallar på de Sina.

Med vänlig hälsning

Abel og Bente Struksnes

Vestrumsbygda 26, 2879 Odnnes, Norway

www.endtime.net

www.globalendtime.net | www.globalendtime.com